01/08/2019

Τα “δάκρυα” του Ορφανοτροφείου στην Πρίγκηπο- Καταρρέει το ιστορικό κτίριο

/ Επικαιρότητα

Τον κώδωνα του κινδύνου για το ελληνικό ορφανοτροφείο στην Πρίγκηπο κρούει για μία ακόμα φορά η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και η πανευρωπαϊκή ομοσπονδία οργανώσεων πολιτισμικής κληρονομιάς, Europa Nostra.
Το ιστορικό αυτό κτήριο καταρρέει και το ποσό που απαιτείται για την αποκατάστασή του είναι μεγάλο.
Όπως γράφει η εφημερίδα Χουριέτ, που δημοσιεύει την σχετική έκθεση των δύο οργανισμών απαιτούνται περίπου 40 εκατ. ευρώ.

«Υπάρχουν πολλές παράμετροι και ασάφειες που καθιστούν αδύνατη μια λογική αποτίμηση του κόστους ολόκληρου του εγχειρήματος. Αλλά βάσει των εκτιμήσεων αρκετών ειδικών το έργο αναμένεται να απαιτήσει μια συνολική επένδυση τουλάχιστον 40 εκατ. ευρώ (αριθμός που μπορεί να είναι πολύ υψηλότερος, ανάλογα με διάφορους παράγοντες)”, αναφέρει το πόρισμα που δόθηκε στη δημοσιότητα.

Η έκθεση

Η έκθεση της Europa Nostra και της ΕΤΕΠ έλαβε υπόψη της το πόρισμα αποστολής που επισκέφθηκε το ορφανοτροφείο της Πριγκίπου τον περασμένο Μάιο, και του Κλάιβ Ντόσον, ενός πολιτικού μηχανικού με μεγάλη εμπειρία στην αποκατάσταση ιστορικών κτιρίων, που είχε διενεργήσει αυτοψία τον περασμένο Απρίλιο.

Μάλιστα στην έκθεση τονίζεται ότι “την ευθύνη για την συγκέντρωση των απαιτούμενων πόρων για τη χρηματοδότηση του κύριου έργου θα πρέπει να έχει ο νόμιμος κάτοχος του ορφανοτροφείου της Πριγκήπου, δηλαδή το Οικουμενικό Πατριαρχείο”.

Το εξαώροφο ορφανοτροφείο με τα 206 δωμάτια κατασκευάστηκε στα τέλη του

19ου αιώναο με σχέδια του Γάλλου αρχιτέκτονα Αλεξάντρ Βαλορί αρχικά ως πολυτελές καζίνο και ξενοδοχείο από την εταιρεία σιδηροδρόμων Compagnie des Wagons- Lits, ιδιοκτήτρια του περίφημου Οριάν Εξπρές. Το ξύλινο μέγαρο πουλήθηκε τελικά σε εύπορο Ρωμιό τραπεζίτη που το δώρισε στο Οικουμενικό Πατριαρχείο και το 1903 μετετράπη σε ορφανοτροφείο. Το 1964 η τουρκική κυβέρνηση το έκλεισε σε μια εποχή όξυνσης των ελληνοτουρκικών σχέσεων λόγω του Κυπριακού και έκτοτε έχει παραδοθεί στη φθορά του χρόνου.

Έναν χρόνο πριν οι New York Times φιλοξένησαν αφιέρωμα για το ορφανοτροφείο που ξεκινούσε ως εξής:

«Κάθε πρωί, ο Έρολ Μπαιτάς ελέγχει για περισσότερες ζημιές στο επιβλητικό αλλά εγκαταλελειμμένο ξύλινο κτίριο σε ένα νησί έξω από την Κωνσταντινούπολη που για δεκαετίες στέγαζε ορφανά από την μειονοτική ελληνική κοινότητα».

«Κάθε μέρα, ένα κομμάτι πέφτει, λέει ο Μπαιτάς, προσθέτοντας ότι «όταν βρέχει, μπαίνω μέσα να δω το μέγεθος της καταστροφής. Τα νερά πέφτουν σχεδόν από παντού και με πονάει. Τα αποκαλώ τα “δάκρυα του κτιρίου”. Γίνομαι συναισθηματικός επειδή είναι το σπίτι μου και πριν από μένα, ήταν το σπίτι για εκατοντάδες παιδιά», εξηγεί ο φύλακας.

Επίσης, τον περασμένο Οκτώβριο πραγματοποιήθηκε έκθεση τεσσάρων καλλιτεχνών με τίτλο «206 δωμάτια σιωπής».

Η έκθεση πραγματοποιήθηκε παράλληλα με την 4η Μπιενάλε Σχεδίου Κωνσταντινούπολης υπό την αιγίδα του Οικουμενικού Πατριαρχείου.

Ο Αλί Καζμά «μετέφερε» τα δωμάτια, οι Ντιλέκ Βίντσεστερ και Μουράτ Γκερμέν έφτιαξαν έργα εμπνευσμένα από το ορφανοτροφείο και η Ήρα Μπουγιούκταστσιγιαν επιμελήθηκε την έκθεση που ρίχνει φως στο κτήριο του διάσημου Γάλλου αρχιτέκτονα Αλεξάντρ Βαλορί, το οποίο με τα 206 δωμάτια του θεωρείται το μεγαλύτερο ξύλινο κτίσμα της Ευρώπης.

Εναρξη μαθημάτων
Νοεμ Εν
1903
Το νέο σπίτι
1903
ΛΕΥΚΩΜΑ